

Kommunikee

Bomaanslag op Litton Business

Vandaag, 2 oktober 1984, hebben wij een bomaanslag gepleegd op de kantoren en werkplaatsen van LITTON BUSINESS BELGIUM S.A. in de rue du Bon Pasteur 59 te Evere. Deze maatschappij verkoopt de geïmporteerde producten (komputerbanden, elektronische kassa's Sweda enz...) van de US elektronika multinational: LITTON INDUSTRIAL.

LITTON INDUSTRIAL, staat op de 18e plaats in de rij van de elektronika-multinationals (1982 en op wereld nivo) en is één van de belangrijkste leveranciers van de NATO. Zo heeft Litton bijv. enkel en alleen in juni van dit jaar twee kontrakten van de US-navy gekregen: delen voor elektronische storingsystemen voor gevechtsvliegtuigen (14,3 miljoen dollar) en vuurleidingssystemen voor de jachtvliegtuigen F-18 (97,6 miljoen dollar).

Maar vooral, en hoofdzakelijk met het canadese filiaal, is Litton Industrial de planner, fabrikant en producent van het vuurgeleidings-apparaat van Cruise Missiles, waarvan de voorbereidingen voor de stationering op de militaire basis van Florennes goed vorderen.

Wij hebben met onze aanval direkt de belangen van deze trust schade willen toebrengen door hun activiteiten in dit land te verlammen - wij hopen voor een lange tijd. Maar men mag de keuze en de draagwijdte van onze actie niet beperken tot één slag tegen de kapitalistenbende, en de handelaren des doods hebben het eerste kwartaal van dit jaar een winst van 76,5 miljoen dollar binnengehaald. Wij zullen dus in het kort de algemene politieke samenhang ontleden, bepalend voor deze aanval.

De stationering van de Cruise Missiles en de Pershing in Europa, het afbreken van onderhandelingen tussen oost en west, de uitbreiding van de militaire conflicten dit jaar en hun kwaliteiten (politiek, geografies en ekonomies) in steeds nauwer verband met het imperialisties Europa, de bewapeningswedloop en de chauvinistische ideologische kruistochten... zijn evenzo factoren, konkrete getuigenissen voor een tendens, die zich aftekent en steeds meer mensen begrijpen het hier en nu: de direkte, toenemende en manifeste tendens naar een imperialistische oorlog. Deze tendens is steeds meer aan de orde van de dag, in haar natuur, haar evolutie en ontwikkeling zoals ook in de reakties, die het teweeg brengt, van reusachtige demonstraties, die sinds jaren de Europese hoofdsteden bewegen tot een bewustwording en het ontstaan van revolutionaire praktijk zoals onze aanval tegen LIITON.

Revolutionair, omdat onze actie wil aantonen:

dat de imperialistische oorlog absoluut onlosmakelijk verbonden is met de kapitalistische productiewijze. Inderdaad is het zijn produkt als onbegrensde fase, als afschaffing/overschrijding van de economische crisis, als enige oplossing voor het kapitaal om zijn productiebasis te veranderen. Wij zullen proberen om dit uit te leggen.

De imperialistische oorlog (die, laten we dat niet vergeten, permanent is tegen de volkeren van de hele wereld) is in zijn wereldwijde kwaliteit de enige adequate oplossing voor de kapitalistische machten in de crisis, in die mate, dat de oorlog hen het op de eerste plaats mogelijk maakt, hun productiebasis te vergroten (in het imperialistische stadium, waarin de voor de economische uitbuiting nieuwe markten sinds lange tijd uitgeput zijn) zij het ten koste van de tegenstander, zij het door herindeling van de invloedssferen; op de tweede plaats maakt de tendens tot oorlog en de oorlog zelf de mobilisatie van het kapitaal naar de oorlogsproductie/-economie mogelijk, van de arbeiders en de produktiestrukturen (fabrieken enz...), het is de uitdrukking van de crisis van de overproductie, zoals we die nu beleven, zich en masse op de markt akkumulieren, van het proces van kapitalistische productie uitgesloten en zonder nut voor het kapitaal, niet in staat tot revalorisering van het kapitaal.

Deze "dynamiek" ontbreekt het niet aan duistere voorbeelden, waarvan de meest flagrante het tomeloze militarisme van het nazi-imperialisme van 1933-1939 is, die de duitse economie weer op gang gebracht heeft... en de werkeloosheid heeft geabsorbeerd! Algemener nog, de oorlog heeft altijd als springplank voor het kapitalisme gediend, want dat stelt hem in staat, die overproductie waarvan hij geen profijt kan trekken door vernietiging en omwentelingen te resorberen en de veelvuldige uitbuitingsvoorwaarden van de arbeider in een nieuw tijdperk van kapitalistische expansie radikaal te wijzigen... tot de volgende crisis en tot de volgende oorlog.

Wij beklemtonen dus, en vinden het niet zelf uit, want dat is het a b c van de marxistische economie, dat de economische crisis, die de hele wereld treft, niet enkel een "ongeluk in het verloop van de handelseconomie" is of de balans van de zogenaamde welvaart van de sixties, die de arbeiders zouden hebben misbruikt, zoals de weerzinwekkende de Clercq beweert - en waar men alleen door offers uit kan komen, zoals alle burgerlijke ekonomen beweren -, maar het produkt van de natuur van dit uitbuitingssysteem zelf, dat alleen tot oorlog kan overgaan. De perfektionering van de produktiemiddelen, in

het bijzonder de laatste tientallen jaren, de vooruitgang van de elektronika, van de robot, van de informatika enz. zouden een overvloed aan rijkdom en een steeds groeiende vrije tijd mogelijk moeten maken, wat makkelijk te begrijpen is, als men er van uitgaat, dat de toepassing van deze technieken in de produktie mogelijk maakt, om van de produkten, de rijkdom en de voor het bestaan noodzakelijke structuren meer te produceren, sneller en met minder handenarbeid. En toch maken we het tegendeel mee! Het kapitalistische systeem in zijn enige streven: profijt sleept ons in deze situatie mee, waar men, zoals Engels het schreef, "aan de ene kant de perfektionering van de machines (...)" plaats vindt, "die een steeds toenemende eliminering van de arbeiders (...), aan de andere kant de grenzenloze uitbreiding van de produktie (...). Aan beide zijden de ongehoorde ontwikkeling van de produktieve krachten, het aanbod de vraag overtreffend, overproduktie (...), het teveel, hier, aan produktiemiddelen en produkten - daar te veel arbeiders zonder werk en middelen van bestaan (...)"

De massa van de werkeloos gemaakte arbeiders, met net genoeg middelen om te overleven (dank zij de belastingen en de aan de andere arbeiders opgelegde kosten) is bij gebrek aan middelen van de door de machines, die hen vervangen hebben, gemaakte rijkdommen uitgesloten, van rijkdommen, die zich dus, net als de arbeiders, voor het kapitalisme "te veel" op de markt bevinden.

- In het kapitalistische systeem wordt de wetenschappelijke vooruitgang en de toepassing daarvan in de produktie van voor allen noodzakelijke goederen, de machine (of de robot of de komputer...), in plaats van konkreet overvloed en betere levensvoorwaarden te betekenen, tot synoniem van ellende: "de bourgeoisie is overtuigd van de onbekwaamheid, haar eigen sociale produktieve krachten beter te leiden". (Engels)

De economiese krisis in het kapitalistische systeem is geen krisis van de onderproduktie, maar een krisis van overproduktie aan rijkdommen.

En wij beleven dat nu zo:

- overproduktie van produktiemiddelen (er zijn voor het kapitaal te veel fabrieken, mijnen, staalbedrijven..., niet op grond van het feit, dat de staal- of kolenproduktie onnuttig, verouderd of overbodig geworden zou zijn met betrekking op de reële behoeften van de bevolking maar omdat er onnodige produktie is, die met betrekking tot de markt overbodig geworden is).

- overproduktie van rijkdommen (het inkrimpen van de markt, het gebrek aan solvente klanten op nationaal of internationaal nivo... wat de burgerlijke ekonomen, die bijv. in de Gemeenschap zitten, ertoe brengt ons te verklaren, dat de EEG melkoverschotten heeft... terwijl 2 miljard mensen op deze planeet (die 4 miljard telt) aan ondervoeding lijden).

- overproduktie van kapitaal (de afzetmarkten van de industriële aktiviteit worden minder, de investeringen worden uit de produktie weggezogen, om ze voor spekulatie en onproduktieve aktiviteiten aan te wenden: banken, kredieten, ... een duivelse logika, waarvan het snelle einde te zien is, bijv. het US-financierings- en bankensysteem aan de rand van de crash ten gevolge van de krediet- en spekulatie politiek vooral in de derde wereld).

- overproduktie van de arbeiders (werkeloos

gemaakt of simpelweg van het produktieproces uitgesloten in het kader van de technologiese ontwikkelingen in het raam van de profijtwedloop van het kapitalisme. De bourgeoisie is op het punt beland, in volle omvang van de absurditeit, uit de vooruitgang van de mensheid een tegenstelling tot de vooruitgang van het leven te maken...)

Al in het prille begin van de kapitalistische maatschappij was dat precies zo, toen de bourgeoisie hele delen van de bevolking in de ellende stortte (vooral in Engeland), door weefgetouwen in te voeren, die een fantasties snelle ontwikkeling van de produktiviteit mogelijk maakten!

De economiese krisis van vandaag is niet de eerste, waarvan de kosten door de arbeiders worden gedragen, een zelfde krisis ging de tweede wereldoorlog vooraf en voor die waren er al andere... maar steeds worden ze ingrijpender, zwaarder, verder uitgebreid, omdat ze het produkt van de tegenstrijdige ekspansie van het kapitalisme zijn. Tegenwoordig brengt de breedte en diepte van de krisis van de kapitalistische ekonomie, van het voltooide en stervende imperialisme de hele mensheid op een beslissend punt, want in de komende jaren zal de toekomst voor een lange tijd bepaald worden op grond van omwentelingen, oorlogen en revolutie.

Maar afgezien van deze zekerheid moet, om er een geschikt strijdplan uit af te leiden, worden beklemdoond, dat de bourgeoisie telkens weer hun tegenstraken wisten te overwinnen, en dan nog het belang van de ontwikkeling, in de loop der jaren, van de tendens tot oorlog.

Het imperialistische systeem heeft niets meer aan te bieden dan ellende. Het heeft voor morgen geen ander perspektief meer dan oorlog. Het is niets anders dan vernietiging.

En uit deze duistere perspektieven proberen sommigen zoals LITTON nog profijt te trekken. Want het gaat er niet om, de tendens tot oorlog voor één of ander automatisme te houden, waaraan regeringen en generale staven mechanies onderworpen zouden zijn, het gaat om een algemene tendens van het systeem, die de hele wereld bemerkt en waar tegenover ieder naar zijn belangen zijn positie bepaalt. En zo komen dus uit de rijen van de imperialistische bourgeoisie de wapenhandelaars, politici en de oorlogsideologen, diplomaten en militairen, een werkelijke belangengroep, die over de grenzen heen een authentieke "oorlogspartij" vormt. Deze partij is daarom de hoofdvijand van de revolutionairen en van de arbeiders van alle landen.

Tegen deze walgelijke "oorlogspartij" is er voor ons kommunisten maar één enkele weg, die van de sociale revolutie, want zoals Engels dat zo treffend zei:

"De ekspansiekracht van de produktiemiddelen doet de ketenen breken, waarmee de kapitalistische produktiewijze zé beladen heeft. Hun bevrijding is de enige noodzakelijke voorwaarde voor een ononderbroken ontwikkeling van de produktieve krachten, in een steeds sneller ritme voortschrijdend en ten gevolge daarvan een prakties onbegrensd uitgroeien van de produktiviteit zelf... (...). De mogelijkheid, alle leden van de maatschappij door middel van sociale produktiviteit en niet alleen vanuit materieel opzicht een perfekt voldoende en dagelijks beter wordende eksistentie te verzekeren, maar ze ook de vrije en volledige ontplooiing en uitoefening

van hun fysieke en intellectuele bekwaamheden te garanderen, deze mogelijkheid bestaat nu voor het eerst, maar zij bestaat".

En zoals we in het manifest van de kommunistiese partij kunnen lezen: " De kommunisten weigeren, hun opvattingen en bedoelingen te maskeren. Ze proklameren openlijk, dat hun doelen alleen door de gewelddadige omwenteling van de hele oude sociale orde zal kunnen worden bereikt. Wat heeft de heersende klasse voor een kommunistiese revolutie! De proletariërs hebben niets anders te verliezen dan hun ketenen. Ze hebben een wereld te winnen".

Wij kommunisten weten, dat de vrede slechts dan komen zal, wanneer het kapitalisme dat de oorlog veroorzaakt, zal verdwijnen, het gaat er dus niet om, de oorlog te vermijden, maar de sociale revolutie te verwerkelijken, door meer dan ooit te voren Lenin's leuze te volgen:

TEGEN DE IMPERIALISTIESE OORLOG - DE
BURGEROORLOG!

Laten we ons organiseren en onophoudelijk aanvallen!

VOORWAARTS MET DE OPBOUW VAN DE STRIJDEN-
DE ORGANISATIE VAN DE PROLETARIERS!

VOORWAARTS MET DE KOMMUNISTIESE REVOLUTIE!

ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERS!

Cellules Communistes Combattantes
Voor de opbouw van de strijdende organisatie van de proletariërs.

Waarschuwing!

Met onze aktie tegen de multinational Litton, zijn de Cellules Communistes Combattantes, vandaag begonnen met het voeren van een politiek-militaire strijd in dit land, dat tot dusver veel te weinig in aanraking kwam met de gewapende strijd voor het kommunisme. Met deze eerste aktie willen wij een aspekt van de gewapende strijd, zijn praktische gevolgen op het moment van de akties en ons politieke standpunt dienaangaande duidelijk aangeven.

Wij stellen ons voor, dat deze posities ook veel weerklank vinden - voorzover ze niet los te koppelen zijn van onze algemene politieke posities.

Wij weten, dat de elementaire politieke praktijk van de bourgeoisie (van de kommissariaten tot de regering toe) altijd geprobeerd heeft de revolutionaire bewegingen in een kwaad daglicht te stellen. Veel mensen weten nu door hun eigen ervaringen, hoe de sociale demonstraties, de fabrieksbezettingen, de legitieme eisen van de arbeiders en natuurlijk de imperialistische politiek van wereldwijde uitbuiting in de media, in dienst van de heersende klasse, voorgesteld worden...

Wij weten ook, dat het aan smeerpraat door de diverse lakeien en andere "objektieve" ratten tegen ons, niet zal ontbreken, wat ons ertoe dwingt, een van onze meest fundamentele principes als kommunisten te onderstrepen: DE AKTIES VAN DE REVOLUTIONAIRE GUERRILLA ZIJN NOOIT TEGEN HET VOLK GERICHT, MAAR ALTIJD TEGEN DE VIJANDEN VAN HET VOLK, de bourgeois-uitbuiters en haar bondgenoten.

Dat is de politiek van de kommunisten, onze identiteit, en dat kan niet anders zijn, zonder onze historische herinnering en onze historische doelen te verraden! Wie strijdt, opdat de imperialistische oorlog niet meer honderden miljoenen arbeiders op de gehele wereld in rouw dompelt? Wie strijdt voor een werkelijke vrede, gebaseerd op het verdwijnen van de vijanden van het volk? De kommunisten! Wie bereidt een bloedbad voor, dat nog groter is dan het voortbestaan? De imperialistische bourgeoisie!

Wie waagt het ons als terroristen te behandelen? De bourgeoisie, die in dit land regeert, knecht van het US-imperialisme en huurling van de heersende klik, die honderdduizenden arbeiders werkeloos maakt, op het bestaansminimum of helemaal niets, wachtend op het afsluiten van gas of elektriciteit, in de totale ellende, omdat de ondervoeding/vernietiging van de helft van de planeet voor hen nog niet voldoende is.

Wij, vallen deze imperialistische bourgeoisie

door de gewapende strijd aan, die ons met haar huurlingen, smerissen, gendarmerie of andere militairen beheerst, en wij willen de doelen van onze akties tot deze vijanden van het proletariaat beperken, zonder hun hierboven genoemde opdrachtgevers te vergeten... DUS, OPDAT HET DUIDELIJK MOGE ZIJN: Wij strijders nemen, als we de aanvalsposities tegen de instituties van de bourgeoisie uitvoeren, alle noodzakelijke maatregelen en zullen dat altijd doen, zelfs die, die de risico's van de akties vergroten (die of de goede uitvoering daarvan of de veiligheid van de cellen betreffen), om te verhinderen, dat omwonenden gedupeerd worden of passanten gewond raken...

Het is dus in het belang van iedereen, EN OMDAT DIT ONZE POLITIEKE WIL IS, de belangen van de bevolking in de klassenoorlog door zijn militaire praktijk te verdedigen. Door middel van, bepaalde veiligheidsmaatregelen bekend te maken, om ongelukken en IN HET BIJZONDER DE MOGELIJKHEID VOOR HET POLITIE-APPARAAT, OM BEWUST EEN BLOEDBAD TE ORGANISEREN, te verhinderen, wat ze dan als produkt van ons "idiotie terrorisme" zouden voorstellen, terwijl zij het zijn, die de gewapende steunpilaren van een sociale orde zijn, waarvan het terrorisme niet meer aan het de geschiedenis hoeft te worden aangetoond.

In het perspectief van onze tegenwoordige ontwikkeling geloven wij, al enkele indicaties, enkele precieze aanwijzingen te moeten geven, opdat van nu af aan, onze akties alleen de vijanden van de arbeiders schade toebrengen en nooit de bevolking, die wij tot internationalistische sociale revolutie oproepen:

Als je op zekere dag met een aktie van de Cellules Communistes Combattantes gekonfronteerd wordt, volgt dan de aanwijzingen van de revolutionairen op, ze hebben alleen jouw belang voor ogen! Als je werkt binnen de heersende structuren en een aanval aangekondigd is, verlaat dan direkt het pand, zelfs tegen de raadgevingen van de kleine chefs of de smerissen in, weiger bij het politieke onderzoek te kollaboreren... en later zullen we spreken over sabotage en het verlaten van de instituties, die ons uitbuiten!

Wanneer de Cellules Communistes Combattantes een aanslag uitvoeren - zoals vandaag tegen Litton, benadrukken we nog eens, dat we alle noodzakelijke veiligheidsmaatregelen nemen, zodat het met een zo groot mogelijke gerichtheid verloopt; als je dat bij je in de buurt waarneemt, ga dan weg van het raam, de ladingen, die onze strijders deponeren, zijn zo berekend, dat ze niet de belendende percelen treffen, en het enige risico, dat er bij de aktie is, is die van de luchtdruk en bomfragmenten op het

moment van explosie.

Wij verontschuldigen ons oprecht - en we laten de huichelarij over aan de parlementariërs, die morgen zullen jammeren over het brute wakker-schudden van mensen door onze akties. Maar we denken, dat het minder dramaties is als dat, wat ons in geval van oorlog zou wekken, of het nu bommen zijn of het begin van een slachtpartij en als we die laatste twee voorbeelden niet willen, moeten we ons organiseren, om de uitbuiters konkreet op de knieën te dwingen.

Wij denken vooral dat het nu de tijd is om op te staan, te strijden, want vandaag wordt de geschiedenis van morgen opgebouwd!
VOOR HET KOMMUNISME

Cellules Communistes Combattantes.

CCC plant nog meer akties

**„Wij strijden tegen
de bourgeoisie”**

Intellectuelen, buitenlandse voorbeelden, verzorgd drukwerk

**Proza van terroristen tekent
profiel van
CCC-bommenleggers**